

въ своето честолюбие е казвала: »не искамъ да ѝ дамъ да ме разбере, че я ревнувамъ и че е опасна за мене«. (Вижъ показ. на Р. Бонева). Обаче тѣзи чести съпровождания всѣкога сж я силно енервирали. Умразата си противъ Грозева, Лора не е скривала и предъ слугинята си Йорд. Ангелова, която отъ страна сжщо е схващала, че Грозева не е приятна гостенка на госпожата. Почти всички свидетели установяватъ, че Лора е водила добъръ семеенъ животъ съ Яворовъ, че тѣхъ ги е свързвала безгранична обичъ единъ къмъ другъ. Единствена обаче причина за недоразумения между тѣхъ е била ревността. Тази е била, вѣроятно, причината на чести сърдни между двамата, а следъ това, веднага най-добри, ласкави отношения, както установява Йорданка Ангелова.

Като се има предъ видъ буйния темпераментъ на покойната Лора, нейния решителенъ характеръ, както това установяватъ почти всички свидетели, нейната силна физическа структура, нейния животъ съ първия ѝ мъжъ, съ който тя е била принудена да се разведе, нейната любовъ къмъ Яворовъ, лесно е да се разбере нейното разочарование отъ Яворовъ, когото тя основателно или не, това остава тайна занесена отъ нея — е мислела, че друга жена може да го владѣе, че не е тя единствената, както си е мислела, може би, която той обича. Напоследъкъ, единъ месецъ преди смъртта си, покойн. Лора се е оплаквала и отъ силно нервно разстройство и безсъница. Последния инцидентъ вечерта у Тихови е влѣлъ масло въ огъня: малко грубия тонъ, съ който, както установяватъ нѣкои отъ присѣтствующитѣ, се е обърналъ Яворовъ къмъ Лора да си седне на мѣстото, гдето е седѣла до масата, а да не стои на страна, сж подействали съкрушително върху Лора, защото следъ това тя е била само принудено весела. На тази седѣнка най-вѣроятно е, че Лора е схванала нѣкой погледъ или мимика, било у Яворовъ, било у Дора Грозева, която сжщо е била тамъ и съ своята подозрителностъ ги е изтълкувала по своему, затова тя е станала нѣкакъ си демонстративно — внезапно. Следъ видимото